

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo za vsa leta 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 30 h. Za pošiljanje na dom računa se za vsa leta 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Národní Tiskarna“ telefon št. 85.

Državnozbornske volitve.

Iz Št. Jerneja, 18. t. m.

Dragi kranjski kmet! Ali si slišal, kako možato so se kmetje iz fare in občine Mirnapeč pri Novem mestu postavili dne 11. t. m.? Ako si slišal, ali Ti ni utripalo srce radosti in veselja? Gotovo! Gotovo si mislil — glej, tudi naš stan začel se je zavedati svojih posvetnih pravic in hoče prosto dihati, ter sam sebi pomagati, saj že star pregovor pravi: Pomagaj si sam, in Bog Ti bode pomagal!

Že lansko leto si je naš kmet z možatim nastopom rešil svojo prekoristno in prepotrebno kmetijsko družbo, kljub temu, da so prejasni škof in vsi njemu podrejeni duhovni delali z vso unemo, da bi jo uničili, ter si skrbno prihranjeno premoženje njeno prilastili, katero bi jim danes gotovo prav prišlo za agitacijo proti Tebi — ubogi kmet! Ali si kdaj čul, kam je zginil denar, katerega si dal ob ljubljanskem potresu, kot milodar? Ne, in nihče ne! Pardon — nekateri gospodje duhovni gotovo vedo, in od sv. duha razsvetljeni doktor tudi — samo Ti ubogi kmet ne, pa saj kaj Tebi mar! Kmet, ti delaj, moli, za plačilo — pa molči! Kaj, ali se bomo res dali tako za norce imeti? Ali nas ni sram, da že vsaki mlečni kapičček, kateri je komaj šolo zapustil, sme z nami možni in očetni pometati, in z nami norca briti?

Ali si slišal, kako je tvojega sokmeta, moža poštenjaka pri 70 letih, mlečni kaplanček s svinjo zmirjal, ter upil, da ga naj v Trst pošljejo, da ga bodo za praznike zaklali? In ti, uboga para, molčiš, ter bodeš take volil, katere Ti bodo ti ljudje priporočali — no, potem bodeš imel res zastopnike — poslance, da Te bodo klali, ako ne na životu pa na Tvojem imetju, kakor so Te do danes. No, le voli poslance od teh brezdomovincev postavljene!

Še zadnjo popotnico ti danes odreka, ako ne boš volil, kakor Ti ukažejo, a kmalo bo tako prišlo, da ti jo tudi ne bodo prinesli, ako mu ne bodeš dal vsega, kar si bo želel, sosebno ako imaš brhko ženo ali hčer. No, le daj se s tem plašiti, in tlaka ni daleč! Mož bodi in odgovori mu tako, kakor mu je poštenjak Galič v Mirnapeči dne 11. t. m., ko mu je rekel: „Gospod, jaz bodem po Vas poslal, ako ne bode hoteli priti, bode pri Bogu Vi odgovorni, ne jaz, ako me pa ne bode hoteli pokopati, me pa v farovski dimnik obesite. Jaz živim pošteno in bodem tudi pošteno umrl.“

Tako naj vsak kmet odgovori, in ta strah, s katerim sedaj delajo, bode kmalu v kraju. Sploh je pa čudno, da so ti Kristusovi namestniki tako sovražne narave, saj vendar Kristus rekel: „Odpusti svojemu bratu, predno solnce zaide.“ A ti namestniki niti na zadnjo uro nečejo, ako ne voliš poslance, kakor oni ukazujejo. Kristus je molil na križu in Boga prosil odpuščanja za sovražnike; njega namestniki (?) Te pa s prešiči zmirjajo, preklinjajo in —! Ko je navzoči doktor kaplan nekemu kmetu očital, da še ni za nobeno mašo dal, odgovoril mu je ta prav možato: „Gospod, Vi ste za mašvanje več ko dobro plačani, to je Vaš poklic in Vaša dolžnost. Vi ste si izbrali duhovski stan, torej držite se ga, opravljajte ga pošteno, pa Vam bomo dali iz srca radi še več ko Vam gre, dokler pa boste proti našemu stanu delali, in mej našimi družinami zgago ter sovraštvo kovali, Vam pa gotovo ne bomo nič dali, še

bire ne, do katere itak nobene pravice nimate, ker tlaka je leta 1848. minula.“ Vidiš, dragi kmet, tako govori z gospodom in imel bode gotovo spoštovanje do Tebe ter bode čislal Tebe in Tvojo družino, če se mu bodeš pa le pod noge dal, seveda Te ne more ceniti, temveč te ima za buteljna in dela s tabo kakor svinja z mehkom. Kmet, moža pokaži in kmalo bodeš videl, kako lepo in mirno bodeš z gospodi shajal in kako Te bodo čislali in spoštovali ter Ti Tvojega Boga ne tako poniževali, kakor so ga dne 11. t. m. v Mirni peči, ko so rekli, da Ti ga bodo v šmirnici prinesli ob zadnji uri.

Sploh pa je zelo čudno, da se ti gospodje le po kmetih držejo tako surovo, neotesano in oblastno postopati. Zakaj so pa v mestih mirni? Meščani in uradniki se jim ne dajo, le ti, uboga kmet-ska para, moraš vse prenašati. — O ko bi v mestu na prižnicah tako divje razsajali kakor pri nas na kmetih, bi jim že kdo kako zagodel, in njih moč in slava bi kmalo pred c. kr. sodnikom pela: „Pred neznane — postave dane, me v luknji — spati ne puste!“

Mirna peč je pričela, in mi ji pa bomo sledili ter se otreli verig, ki nas teže in delali na vse kriplje, da postanemo prosti in neodvisni kmetje.

Volimo moža poslancem, ki so našega stanu, in ki bodo za nas in le za nas delali, in s tem naj bo narejen pričetek našega prerodenja — naše prostosti.

Naše gosle naj bode: Pošteno živeti, pošteno umreti, pa vedno le moža našega stanu voliti! Bogu kar je božjega, cesarju, kar je cesarjevega in narodu, kar je njegovega, gospodom duhovnom pa oblast v cerkvi, a nikjer drugej.

Iz Velike Doline, 18. nov.

In došel je tudi knam, kot običajno, donesla ga je noč. Včeraj, soboto 17. t. m. pripeljal se je pod noč v tukajšnje župnišče. Najel si je takoj dva adjutanta. Vsi trije podali so se z združenimi močmi na grdo pot, in na še grše delo — šli so snubit — ali če to ne gre — pa vsaj „panat“ — hudiča! Došli so srečno k Franu Dolinarju. Tu pa se jim ni primerila druga nesreča, kot da so spili par litrov vina, a jeziki se jim vendar niso nič kaj naravno razvezali. In Viljem Pfeifer je elegično apeliral na „staro ljubezen“, ko sta se z dragim Franom vročekrveno roko v roki, še skupno pod zastavo liberalizma borila. Pa še na shod ga ni povabil — samo mole-dovat ga je prišel, da mu ne bi iz ozira na staro prijateljstvo „štrane mešal“.

In tako se je danes, v nedeljo 18. t. m. po jutranji službi božji Viljemu Pfeiferju na Veliki Nedelji posrečil najboljši volilni shod, kar jih je in jih bo imel v tej volilni kampanji. Tepen ni bil, da, celo grdo pogledal ga ni nikdo, ker se je ubogi starček vsakemu smilil, ali ni to uspeha dovolj? Od kakih 100 do 110 možkih oseb, volilcev in nevolilcev, vse kar je prišlo ravno iz cerkve, udali so se pritisku župnika ali osobito novo došlega kaplana, večinoma vsi, ter odšli na volilni shod v šolsko sobo, kamor jih je župnik v cerkvi mej jutranjo službo božjo povabil. A da nista župnik in osobito kaplan na ljudstvo, zbrano pred cerkvo, tako pritiskala, bi niti deset možkih s celmoštri vred ne bilo na shodu.

Tu je Viljem Pfeifer brez vsakega ugovora razvijal svoj program. Rudečica sra-

mote mora oblitati vsakega, ki pozna razmere, ko čuje vezati toliko otrob, ko vidi, da se drzne tak revež ponujati se narodu kot državnozbornski zastopnik. Pobral je vse perje, karkoli ga je kje izgubil, naštel je vse krajcarje in groše, karkoli so jih kdaj v dolgi dobi njegovega poslanstvomovanja od vlade priberali oče in — drugi. Da, da, to spozna vsako otroče, da se poslanec Viljem še nikdar ni in ne bo z drznim čelom razkoračil pred kakim ministrom, in ko bi ta ekselencia bila še tako ponižna. Klobuk pod pazduho in ponižno prosjačiti okolo kake ekselence za mrvico z bogato obložene državne mize, prositi za majhen darek za kake ponesrečence v svojem volilnem okraju — to je znak poslanca Viljema. Postaviti se kakemu ministru „železne pesti“ po robu, odreči vladi le troho zahtevanega denarnega in krvnega davka — to ni poslanca Viljema meti. In bivši poslanec Viljem Pfeifer je bil hud na tiste poslance, ki obstruirajo in mu kvarijo veselje v njegovi poslušnosti. To je gotovo, da Viljem Pfeifer ne bi nikdar obstruiral, ko bi prav celo kranjsko deželo v žlici vode utopili, In zato bi bilo bolje, da Viljem Pfeifer stopi sam v zaslužni pokoj, nego da se uriva narodu za zastopnika, za kojega ni zmožen.

Ves govor bivšega poslanca ni bil drugega kot jeden jedini samoslavospev. Vse perje, karkoli ga je kje našel, porabil je za svoj lišp. Omenjal je vojaški dopust po dveletni službi, kakor če bi bila to njegova služba, omenjal tudi razoroževalni predlog ruskega carja. Prehentan vendar, kdaj pa je bivši poslanec Pfeifer odrekel vzadnjič vladi ogromne milijone v vojne namene in rekrutni kontingent?

Tudi o šoli je govoril tak nezmisel, da je razsodnega človeka sram kaj takega poslušati. Omenjal je najprej, kako potrebna je šola, ker le omikan narod si bo pridobil pravice in izboljšal svoj materialni položaj. Dobro, izborni! A takoj na to je opazil, da se je prenagil ter menda samo nas navzoče narodno-napredne volilce varati hotel — povedal je, da se mora šolski pouk skriti in govoril o državnem prispevku za ljudsko šolo, kakor če bi kmet državnega davka prav nič ne plačeval.

Šele ko je o skrčenju šolskega pouka govoril, so mu nekateri kmeti rahlo pritrdjevali, in tudi končnemu pozivu župnika, — da bi zbrani volilci prihodnjemu poslancu Pfeiferju zaklicali gromoviti „živio“ — odzvali so se volilci tako skrajno nešeno in maloštevilno, da je bilo gospodu Viljemu gotovo prav tesno pri srcu. Zato pa si je delal po shodu na cesti korajžo, govoril o neki vojski in „sabljo ven“ — kakor če bi bil ravnokar tisoče sovražnih trupel v krvavi bitki pogazil.

Opustili smo za danes vsako opozicijo in razburjenje naroda. Človeka je skoro sram puliti se s takim žalostnim kandidatom. Do 18. decembra je še dolga doba, in takrat bo Viljem Pfeifer debelo gledal, ko bo izvedel z grozo čisto nepričakovani izid glasovanja tudi v naši občini Veliki Dolini.

Mijo Dolinar.

S Pivke, 18. novembra.

Upamo, da se Pivčani, poznati kot možje, vedno uneti za napredek, tudi letos takane pokažejo, seveda, da pa brez agitacije gotovo na dan volitve ne bode izgledalo volišče kakor gosti gozd, temuž kot pusta puščava, to je samo ob sebi umevno. Naj torej agitatorji svojo dolžnost store. Izkažemo se kot zvesti pristaši na-

rodno-napredne stranke s tem, da pride vsak volilec volit in oddat svoj glas v V. kuriji g. učitelju Luki Jelenču v kmetakih občinah pa g. Božiču in upamo osobito od vseh g. učiteljev, da bodejo dolžnost storili, katero do svojega kolege morajo storiti. Posebno pozornost bode treba obrniti do občine Št. Peter, kajti ravno tam se ljudstvo nekako zaupa v voditelja nazadnjaške stranke dr. Sušteršiča. No pa upamo, da tudi tam se ljudem oči odpirajo, naj se že s prižnice govori kar se hoče. Volilci, nikar ne poslušajte ljudi, kateri si svoje trebuške lepo redijo, nikar se ne vstrašite, ko bode ravno adventni čas, ko vas bodejo pri spovedi prigovarjali in strašili neklem za omenjenega advokata. Osobito bodejo nagovarjali vaše žene, naj vplivajo na Vas, da boste volili onega, katerega bodo priporočali duhovniki. Toda ne vstrašite se, nebesa so ravno tako odprta za najhujšega liberalca, kakor za najpobožnejšega klerikalca. Tedaj glasujemo vsi za g. Luka Jelenca in za g. Ivana Božiča!

Pivčan.

Ponesrečen klerikalen shod.

Klerikalni shod v Bukovju pri Postojni, ki se je vršil v nedeljo popoldne ob polu 5 uri, katerega je sklical župnik Rihar iz Studenega, se je klerikalcam žalostno ponesrečil. Kmetov bilo je natlačeno polno. Župnik je zaman strašil liberalci in z „Narodom“. Ko je predlagal svoje kandidate, se mu je ljudstvo posme-hovalo. Za Žitnika glasovalo je pet njegovih pristašev, za Božiča vsi razun onih petih. Za Šusteršiča je glasoval kljub zatrevanju župnika, da njega on priporoča — le eden in še ta je sramežljivo dvignil svojo roko; vsi drugi so bili za Jelenca. Parola je bila: V kmet-ski skupini naj voli kmetle kmeta in tako je prav.

Iz Sv. Ivsanske kaplanije pri Matenjivasi, 19. listopada.

Pred dobrim letom zadobili smo po dvajsetih letih zopet duhovnika. Mislili smo, da bo prinesel blagor, mir in srečo v kaplanijo, a, žali Bog, ni tako. Že več nedelj zaporedoma agitira raz leco za klerikalne kandidate in opravlja poštene ljudi, kateri ne trobijo v njegov rog. Včeraj pa je vabil raz leco možne in fante, kateri so dovršili 24 let in so avstrijski državljani, naj se polnoštevilno udeležijo shoda velečastitega gospoda Ignaca Žitnika, kateri se bo vršil v Slavini v farovžu. Vkljub vsi agitaciji gospoda Vilkota in nekega mešeta, katerega je spreobrnil, udeležilo se je Netopirjevega shoda šest Sv. Ivancev, namreč gospod Vilko, 2 naprednjaka, katera je guala radovednost, in 3, reci: trije možje klerikalne veljave. Še nekaj! Po vaseh naj gospod Vilko nikar ne hodi ponoči, drugače se zna kaj pripetiti, kar mu ne bo ljubo, ker ljudstvo je skrajno ogorčeno. Toliko v njegovo varstvo. Na zdar, gospod Vilko!

Naprednjak Sv. Ivana.

Z Dolenjskega, 18. novembra.

Naši duhovniki so v škripcih. Pfeiferjevega imena nečejo volilci niti slišati. Klerikalci bi radi postavili drugega kandidata in kmetovalca, ker mestni gospod na kmetih kot kmetaki kandidat nič ne velja, ali ne gre. Kam pridejo duhovniki s svojim vplivom, če bi se zdaj ljudski volji udali! — Tako tedaj gonijo to revše Pfeiferja od

farovža do farovža. Pa na tem ni dosti. Mej kmetovalce so rastrošili vest, da je Globočnik luteranske vere, in ker vidijo, da ta laž ne vleče, pravijo, da se bo Globočnik, ker je lastnik večjega posestva, potegoval za tlako! Naši volilci se jim glasno rogaajo in odgovor dobijo, da se je le bati iz farovža tlake in zraven še desetine. Zatičina, Pletenje! Tam imate že nekaj nasadov za to ljubeznjivo žlahto, ki je nekdanj na Slovenskem kmetovalčevu kri pila. Lampe, duhovnik, ki je prevzel vodstvo glavnega duhovskega lista „Slovenca“, je javno v Ljubljani v „Katoliškem domu“ hvalisal tlako in desetino ter željo izrekel: Oh, ko bi je le še bilo!

Iz Mirnepeči, 18. novembra.

Kako je mirnopaška izborna vojna kmetovalcev proti duhovščini in nje vodji, dru Šusteršiču, ugajala zavednemu slov. svetu, spričuje veliko število razlednic, ki jih dobiva iz različnih krajev stari Anton Galič iz Ivanje vasi pri Mirnepeči. Kakor znano, je stal Galič zraven drugih vrlih mož v tej bitki v prvi vrsti. Tudi v tujini bivajoči Slovenci se ga navdušen spominjajo. Vsi mu kličejo: živio! ter njega in druge sobojnike najsrčnejše pozdravljajo.

G. dr. Šusteršič! To prihaja iz naroda! Odkod pa Vam prihajajo pozdravi? — Glejte, to je bil moževski čin. — To je bil res; tresli ste se pred njim! — Kaj, tisočaki v in po farovžih dobljeni! — Koliko višje stoji nad Vami ta Anton Galič! Narod bo enkrat račun delal. — „Domoljubov“ je danes prišlo na župnika čez 200. Bomo vsaj imeli papir za zavijanje klobas, ko bomo začeli klati.

Iz Novega mesta, 18. nov.

Poročali smo Vam, da so v prošnji reklamirali vse patre frančiškane mej volilce mestne skupine in iste ter vse fratre našega frančiškanskega samostana mej volilce v V. kuriji. Danes Vam zamoremo sporočiti, da je c. kr. okrajno glavarstvo v Novem mestu reklamaciji ugodilo. Seveda smo podali pritožbo na c. kr. deželnega predsednika. Beraški mnih in mnih, ki niso samoupravni po svoji redovni obvezi, še nikjer v ustavnih državah niso volilne pravice imeli. Ljudje, ki od miloščin žive, pa bi pri volitvah tekmovali z volilci, ki davke plačujejo. Že precej dolgo volimo, že večkrat so poskusili v prošnji jih reklamovati kot volilce, a vselej zastoni. Sami g. patri te reklamacije itak ne ulagajo, ker vedo, kaj jih njihova redovna obveza uči, in ker vedo, v kakem razmerju stojijo z ljudstvom. Ali naš g. prošt bi rad nekaj zanesljivih glasov pri nas imel. Kakor se baha, je z ekselencem baronom Heinom jako dober. Poskusimo tedaj srečo! —

Iz celjske okolice, 19. nov.

Danes, dne 19. t. m. volili smo volilne može za V. kurijo. V naši občini je mnogo velikih tovarn, in vsled tega veliko delavcev. Pred tremi leti je vsled tega tudi zmaga stranka socialnih demokratov z veliko večino, letos pa je proti narodni stranki sijajno propala. Vseh osem volilnih mož narodne stranke je izvoljenih s 95 glasovi proti 29. — Socialno-demokratska stranka na Štajerskem pač, to se povsod vidi, gine od dne do dne. Mednarodnost te stranke izginja pred slovensko narodno zavestjo, katera prešinja vedno bolj tudi nižje sloje, tudi najbolj priproste delavce. Zaradi tega je ta zmaga, ki bi sicer bila brez vsake večje važnosti, velikega simptomatičnega pomena ter vesel pojav napredovanja narodne zavednosti.

Črtanje narodnih volilcev.

Iz Brežic, 19. novembra.

Naše okrajno glavarstvo izbrisalo je vsled reklamacije nemškutarske stranke iz imenika volilcev za mestno skupino 12 slovenskih volilcev, češ, da isti nimajo volilne pravice, če tudi plačujejo dovolj davka v mestu Brežice, ker ne stanujejo v Brežicah, ampak v kmetijski občini. — Ta odločba vzbudila je veliko senzacijo in provzročila splošno razburjenost, kajti državni volilni red določuje, da tisti, kateri ima volilno pravico v mestni skupini, ne sme voliti v kmetijski skupini, ter ima sploh le volilno pravico v mestni skupini. — Tudi državno sodišče je pred tremi leti ravno tako spoznalo in izrekel, da se je v

ustavi zajamčena volilna pravica kršila, ker so se nekateri taki volilci v Šoštanj izbrisali iz volilnega imenika, ki so plačevali v trgu šoštanjskem dovolj davka, samo zato ker niso stanovali v trgu šoštanjskem, ampak v okolici šoštanjski.

Razburjenost je toliko večja, ker na pr. okrajno glavarstvo v Celju na reklamacije take davkoplačevalce vpisuje med volilce v mestni skupini, tako da je ravno naše okrajno glavarstvo v protivju s postavo, v protivju z odločbo državnega sodišča in v protivju postopanja okrajnega glavarstva celjskega. V istem volilnem okraju (Celje Brežice) razlaga se toraj postava jedenkrat tako — jedenkrat drugače, čudno je samo to, da se je ta po našem prepričanju z ozirom na razsodbo državnega sodišča protipostavna odločba storila nemškutarski stranki na korist, kateri, kakor znano, za Pommerjev mandat jako prede. — Na tak način je pa najedenkrat 12 glasov proč, kateri bi bili proti Pommerju. To daje misliti!

Iz Maribora, 19. novembra.

V našem svetem mestu v bližini ruščkarjev pač najlažje opazujemo volilno gibanje Spodnjega Štajerja; zakaj iz tega Betlehema se razširja po vseh krajih ukaz, kaj treba početi in kako se mora plesati.

Mirnega in treznega čitatelja časopisov o bodočih volitvah bi ničesar ne mikalo; a jeza ga mora popasti, če zasleduje volilno gibanje. Javno se mora določiti, da se v celi Avstriji nikjer tako sleparsko in grdo ne vrši volilna borba kakor ravno na Spodnjem Štajerju. In kdo vodi to podlo, lažljivo, obrekovalno agitacijo? Naša duhovščina! To ni več agitacija, to je farovška gonja besnih ljudi! To so zastopniki božji! Le naj pazijo, da jim bomo začeli mi verni katoličani sami vrezavati tonzuro, da bodo tem bolj umeli, čemu so si izvolili svoj stan.

Nikakor nečemo delati na tak način za Hribarja in ga poveljavati v nebo, kaso maziljenici svetega Žičkarja, a zagovarjati ga moramo še enkrat proti očitani, da je on povzročil razpor. Takšno očitanje gospodje sveti, je zopet hinavščina. Bode se pač spominjali, kako podlo ste ga izpodrinili, ko je bil postavljen kandidatom V. kurije pred nekaj leti! Kdo je rušil disciplino? Do Vas naj ima še človek spoštovanja? Najostudnejše početje ste pričeli zdaj, da napadate trdno Hribarjevo! To je nas dregnilo iz mirnega opazovanja, da povzdignemo v Vaši bližini glas „Proč s takim orožjem“, sicer bode Vam donelo drugače po ušesih.

To je gusno! To so neki Vaša krščanska načela o bližnjem, da hočete javno oškoditi svojega političnega nasprotnika, ki Vas pusti popolnoma v miru. Inačice nismo zasledili nikjer v volilnih borbah; le sveti ljudje, ki že imajo na moralo patent, so vstopili tako v volilni boj. Hribarju v zadoščenje moramo povdarjati, da je on koristil s svojo obrtjo in s svojim listom po Štajerskem — lahko rečemo, da se je z njegovo obrtjo pričela v Celji nova doba — več nego sploh zamorejo preudariti premodri kaplančki mariborski, kateri vodijo in nosijo — žalibože razumnitvo to mirno opazuje — svojo rimsko politiko kakor eksekutorji nemškutarskega kapitela v svet.

Iz Ljubljani, 20. novembra

Dvoje dalekosežnih predlogov francoske vlade.

Waldeck Rousseau, sedanjí francoski ministrski predsednik, je vsekakor mož, ki ima nenavadno veliko poguma v boju proti klerikalizmu. To je dokazal že opetovano ter dal čutiti svojo moč raznim puntarskim škofom, hujskajočim in bojevitim redom ter prepotentnim demagogom in agitatorjem klerikalne stranke. Sedaj pa je Waldeck Rousseau celo naznanil, da predloži parlamentu zakonski načrt, glasom katerega se bo imetek „mrtve roke“ konfisciral, ter se bodo cerkvene kongregacije uničile. Bogastvo francoskih redov, ki je ležalo doslej mrtvo, se porabi za državne kulturne in dobrodelne svrhe. Socialno-demokratski trgovinski minister Millerand pa je naznanil, da predloži zbornici zakonski načrt, ki bo določal, da mora država štrajkujoče delavce ščititi ter varovati, ter da mora štrajkati tudi manjšina delavcev, ako je sklenila štrajk večina. Po

temtakem bo štrajk zakonito dovoljeno in pod državnim varstvom uporabljano sredstvo. Teško je verjeti, da bi dobila oba ta dalekosežna predloga v zbornici večino in le bati se je, da pokopljeta sedanjí kabinet. Zakaj niso dobili velikonemški socialni demokratje podpredsednika?

Socialno-demokratska stranka je po volitvah leta 1898. tretja največja stranka v velikonemškem parlamentu. Radi tega so zahtevali mesto drugega podpredsednika, ter so kandidirali poslance Singerja. Toda zmagali niso, ker je centrum glasoval za kandidata narodnih liberalcev, Schmidta. Socialni demokratje so klerikalcem radi svoje najhujše opozicije takozvani „lex Heinze“ posebno v želodcu. A še neki drug vzrok je, da so klerikalci glasovali proti Singerju. Klerikalna „Kölnische Volksztg.“ ga je povedala odkritosrčno. Singer je namreč izjavil, da noče imeti z dvorom nobene dotike, in da se cesarju ne pojde predstaviti. Dokler tega svojega stališča Singer ne zapusti, socialni demokratje ne dobe svojega zastopnika v parlamentovem predsedstvu!

Vojna na Kitajskem.

Brezkončno se vlečejo mirovna pogajanja z vladjo Kitajcev, a uspeha ni doslej še nobenega, dasi so baje zastopniki vlasti med seboj docela složni. Redko kapljajo sedaj poročila o nezanimivih dogodkih na Kitajskem, a še ta redka poročila so navadno neresnična. O princu Tuanu so došle zaporedoma povsem različne vesti. Najprej se je reklo, da je pobegnil, potem, da je razvil zastavo ustaje in končno, da je že v ječi. Danes pa zopet javlja „Times“: Lihung-čang je povedal, da je Tuan ušel, in da je na varnem. A tudi glede drugih glavnih krivcev ni možno reči, kakšna usoda jih čaka. Zastopniki vlasti se baje iznova pogajajo in so baje zadovoljni z najvišjo, dasiravno ne smrtno kaznijo. Seveda, tudi drugih voditeljev boksarjev nimajo Evropejci v rokah, zato bi bili končno zadovoljni menda z vsako, če tudi neznatno kaznijo. V istini, Kitajci imajo prav, če se norčujejo iz Evropejcev! „Daily Telegraph“ poroča, da se pomikajo trije generali s 23.000 možmi ob meji pokrajine Čili, ker nameravajo nadaljnje pomikanje zaveznikov proti vsledu preprečiti. Koliko je resnice na tej vesti, je seveda težko reči. Francoska kolona je v Tunlingu zasedla cesarjev grob in imela z boksarji boj. 300 boksarjev je bilo pobitih.

Pozor!

Pazite na legitimacije, da vam jih duhovniki in drugi klerikalni agitatorji ne pouzmajo.

Pazite na glasovnice, da vam jih nasprotniki ne popišejo.

Poučujte ljudstvo, naj klerikalcem ne da glasovnic in legitimacij v roke.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. novembra.

— Liguorijanska perfidija. Odkar je svet nekoliko izvedel o morali svetega Liguorija, se duhovniški lumparijam nihče ne čudi. Pisatelj včerajšnjega „Slovenčevega“ članka je posebno izvrsten učenec svetega Liguorija, ker ni samo temeljito proučil nauk Liguorijeve morale, ampak ima tudi brezstidnost, da zavija in suče najjasnejše stvari tako, kakor jih ravno potrebuje. V tem članku, ki naj je nekaka kritika volilnega oklica napredne narodne stranke, je nagromadenih toliko perfidij in podtikanj, da je le kak Liguorijanec zmožen, jih stlačiti v jeden sam članek. Nam seveda niti na misel ne prihaja, da bi zavračali vse te infamije, in budalosti, kar jih je naklepal „Slovenčev“ tonzurirani „boritelj za resnico in sv. stvar“, le na dve prav posebno drastični laži škofovega lista naj opozorimo. Oklic naše stranke je naglašal zjedinjenje vseh Slovencev, torej zjedinjeno „Slovenijo“, — škofov „Slovenec“ pa pravi, da zahteva — jedinstvo slovenskih poslancev na Dunaju. In iz tega kuje potem kapital, češ, dr. Tavčar je v Postojni ravno nasprotno govoril! Ali je mogoče še perfidnejše postopati? Pač? Mogoče je. To nam kaže zopet „Slovenec“. Oklic naše stranke je naglašal, naj se volijo može, ki se ne igrajo z besedami. Nam Slovincem je vse jedno, smo li absolutistično ali ustavno vladani. Žegnani Liguorijanec

pri „Slovencu“ pa trdi, da pravi oklic naše stranke, da je nam Slovincem vse jedno, če smo absolutistično vladani ali ne. Mislimo, da bosta ta dva vzgleda zadoščala v dokaz, kako perfiden je „Slov.“ Sicer pa radi priznavamo, da je tak način političnega bojevanja popolnoma v smislu morale tistega svetnika Liguorija, ki je učil, da sme duhovnik za „dobro stvar“ ne le lagati in zavijati kolikor hoče, tudi po krivem priseči. In klerikalno gospodarstvo je vendar „dobra stvar“!

— Slaba tolažba. Klerikalci obupavajo, da izgube pri volitvah najmanj troje mandatov. Neki klerikalni voditelj je te dni v prijateljskem krogu sam priznal, „da sta Žitnik in Povše izgubljena in da skoro gotovo propade tudi Pfeifer.“ In žejil se je, da je tega klerikalna stranka sama kriva, češ, „slabših kandidatov ni bilo mogoče postaviti“, nego jih je postavila klerikalna stranka. Tako govore klerikalci seveda le, kadar so sami med seboj, javno ne. Kaj bi tudi bilo, če bi javno priznavali svoj obupni položaj. Vsakdo bo uvidel, da tega ne morejo storiti, ako nečejo popolnoma propasti, uvidel bo pa tudi, da morajo klerikalci na vse načine svojim somišljenikom delati pogum. To je jako težka naloga, posebno, ker pristaši klerikalne stranke sami spoznavajo, kako slabo stojijo njih akcije, in ker se v celi deželi ni primeril ne jeden pojav, ki bi bil za klerikalce ugoden. Kako revni so samo klerikalni shodi! V tem, ko so n. pr. naši shodi v nedeljo znamenito uspeli, so bili vsi ta dan prirejeni klerikalni shodi kaj klavni. Klerikalci tolažijo svoje pristaše s tem, da kujejo brzoglavke: „Božji je jako slabo opravil“ — „Tavčar jako slabo opravil“ in da poročajo največje budalosti o shodu v Št. Rupertu. Priporočamo našim somišljenikom v mokronoškem okraju, naj razširijo včerajšnjega „Slovenca“ mej ljudstvom, da bo vedelo ljudstvo, ki se je shoda udeležilo, kako duhovniki o tem shodu lažejo! S temi „Slovenčevimi“ lažmi se da izvrstno agitirati. Če se klerikalci ne morejo drugače tolažiti, kakor s tem, da pisarijo take laži o shodu, ki je bil jeden največjih in najznamenitejših v letošnji volilni borbi, in ki je za nas sijajno uspel, jim tega veselja seveda ne bomo kvarili. To je sicer slaba tolažba za klerikalce, našim agitatorjem pa služijo te laži dobro. Torej le tako naprej, 18. decembra bode število glasov pokazalo, kako so klerikalci lagali, in kako so sami sebe varali!

— Reklama Povšeta. „Slovenec“ mora zdaj pridno bobnati za svoje kandidate. Ker je znano, da so ti njegovi kandidati popolnoma nesposobni ljudje, je sila težko zanje delati reklamo, in je „Slovenec“ tudi v veliki zadregi. V soboto je posvetil Povšetu cel reklamni članek. Naštel je za sluge, o katerih Povše doslej še sam ničesar vedel ni, slavil Povšetove „izvrstne“ govore — timoj Bog! — in ga proslavljal „kot jednega prvih strokovnjakov v kmetijstvu izmed cele zbornice“. Ljudje so se smejali tej reklami tako, da jih je vse bolelo. Povše — izvrsten govornik! Povše — jeden prvih strokovnjakov v kmetijstvu! Najboljši pa je konec „Slovenčevega“ reklamnega članka. „Slovenec“ pravi, da je Povše „do skrajnosti zmožen“, hvali Povšetovo požrtvovalnost — ki se menda kaže v tem, da si pusti od goriških kmetov že toliko let plačevati lepo penzijo — naglašja, da je bil Povše več let voditelj kmetijske šole v Gorici, pa ne pove, da so Goričani že prav lepe tisočake plačali Povšetu kot penzijo, in da so ga v najlepših letih poslali v pokoj, samo da jih več ne osrečuje kot voditelj kmetijske šole, ter končno zatrjuje, da se hoče Povše, le iskreno naprošen, darovati za naše ljudstvo, sebi in svoji družini v škodo. Kdo pa je Povšeta tako iskreno prosil, da naj se daruje? Volilci ne, ker teh sploh nihče vprašal ni. Volilci tudi ne marajo, da bi se Povše zanje daroval. Klerikalci besedičijo o darovanju g. Povšeta menda zato, ker poznajo pregovor, da se darovanemu konju ne gleda na zobe. Dolenjci pa so tudi mehkega srca in kar nič ne žele, da bi imel Povše celo škodo od tega, da jih slabo zastopa. Če kandidira Povše sebi in svoji družini v veliko škodo, je bolje, da se ga obvaruje te škode. Zakaj bi mož še sam škodo imel? Dolenjci zategadelj ne bodo volili Povšeta, in sicer tem manj, ker s tem ne obvarujejo samo

njega in njegovo družino velike škode, ampak tudi sami sebe.

— „Volilni katekizem za slovenske kmetijske volilce“, ki je izšel v „Rodoljubu“ in „Gorenju“ in tudi kot posebna knjižica, obsega verno poročilo o delovanju klerikalcev v državnem zboru. Ljudstvo doslej niti vedelo ni, kako so klerikalci v državnem zboru postopali, koliko zlega so povzročili in kolikrat so kmeta naravnost izdali. Vsi v „volilnem katekizmu“ obsežni podatki so posneti iz uradnih poročil o sejah državnega zbora in njegovih odsekov. Klerikalci se tega katekizma strahovito boje. „Slovenec“ mu je v soboto posvetil cel članek, ki pa ni drugzega kakor nekak poziv na duhovnike, naj za božjo voljo taje podatke tega katekizma, ki so, kakor rečeno, posneti iz uradnih poročil, ki pa še nikakor ne obsegajo vseh grehov, kar so jih klerikalci storili na škodo kmeta, obrtnika in trgovca. Ta strah klerikalcev pred resnico, ki jo o njih pogubnem delovanju podaja volilni katekizem, naj vzpodbuja naše somišljenike, da bodo marljivo razširjali ta katekizem med ljudstvom in posamezne navedbe ljudstvu raztolmačili. Delajmo na to, da se ljudstvu odpro oči, potem bo samo pometlo s klerikalnimi škodljivci!

— Volitve volilnih mož na Štajerskem. Iz Celja smo sinoči, a že prepozno za včerajšnje število prejeli naslednjo brzojavko: Celjska okolica je volila večino volilnih mož za Hribarja.

— Glavarstveni sluga Puc dostavlja sedaj v ljubljanski okolici glasovnice in legitimacije ter porablja to ugodno priliko, da agitira za klerikalce. Tako je agitiral tudi v Št. Vidu nad Ljubljano. V nekaterih hišah je pravil, da morajo voliti Šusteršiča in Vencajza, v drugih pa je ljudem zabijeval, da morajo pred volitvijo iti vprašat župana, to je tistega klanfarjevega Toneta, ki ga je 17. avgusta župnik Groga proglasil za cesarskega namestnika. Mislimo, da bi Puc bolje storil, če bi volilce v miru pušcal.

— Misijon na Vrhniki. V nedeljo so na Vrhniki oznanili misijon. Namen tega misijona je prozoren kakor steklo. Ljudstvo ne mara voliti Vencajza, predsednika tihotapskega vinogradniškega društva, in se brani tudi Šusteršiča, čigar „Gospod. zvezi“ se je dokazalo, da je goljufala z umetnimi gnojili — in zato je potreben misijon, da se ljudstvo spet zapodi nazaj v klerikalni tabor. Pri vsi blagonaklonjenosti vlade napram klerikalcem moramo vendar reči, da bi se vse čudilo, ako bi se vlada temu misijonu ne uprla in to iz zdravstvenih ozirov. Na Vrhniki razsaja že več mesecev škrlatica, za katero boleznijo je že nad 40 otrok umrlo. Zadnja dva meseca razsaja na Vrhniki legar, in so ta mesec že tri osebe umrle, več drugih je pa še bolnih. V tacih razmerah je naravnost brezobrazno, da se hoče prirediti misijon na Vrhniki. Zdaj se vse trudi, da se boleznii omeji, misijon pa povzroči gotovo, da se razširita ti na lezljivi boleznii, ker bodo ljudje z vseh strani skupaj vrel. Kaj pomaga na jedni strani delovanje zoper epidemične bolezni, če se pa na drugi strani pospešuje razširjenje te bolezni. To se stori z misijonom, in če se ta popolnoma nepotrebnosti in v zdravstvenem oziru škodljivi misijon ne prepreči, bo ves svet rekel, da običajne vladne odredbe zoper epidemične bolezni niso vredne piškavkega oreha, ker jih vlada sama v nič deva, kadar so klerikalci potrebni kakakega misijona.

— Ustavljena preiskava. Pred več tedni smo poročali, da je bil aretiran poslovodja konsumnega društva v Jesenicah g. Škamprle in sicer vsled obdolžitve, da je nekaj društvenega denarja poneveril. Sodna preiskava je dognala, da so katoliški voditelji jeseniškega konsuma gosp. Škamprleta po krivem dolžili poneverjenja, dognala je, da je g. Škamprle popolnoma nedolžen, in se je vsled tega preiskava ustavila. Gosp. Škamprle je bil več tednov nedolžen v preiskalnem zaporu, in to po krivdi klerikalnih matorjev jeseniškega konsuma, oziroma vsled nečuvnega nereda v društvenih knjigah. Odbor je namreč napačno vpisal denar, ki mu ga je poslovodja odrajal, potem pa g. Škamprleta obdolžil poneverjenja. Ti odborniki bi pač zaslužili, da gredo za nekaj tednov v luknjo!

— Lepa propoved. Iz Kozjega se nam piše: Strah jih je postalo, naše klerikalce, ker smo priredili proti Tomažičevemu shodu protishod z odličnim uspehom. Zdaj izlivajo ogenj in žveplo na te „hudičeve odposlance“. Po stari duhovniški navadi pa morata za to služiti oltar in prižnica. Včeraj je kanonik Bosina oskrnjeval sveto Božjo hišo s kletvami. Preklinjal je pred najsvetejšim Kozjanske liberalce, imenujoč jih brezverce in sleparje. Besnel je pred oltarjem kakor razkačen petelin. O ženskah, ki so agitirale za Hribarjev shod, je dejal: Te umazane babe niso vredne, da bi si svoje čevlje v nje obrisal. Pri teh besedah vzdignil je svojo nogo in nedostojno brčnil proti vernim poslušalcem. Vse se je zgražalo nad takim nesvetim počenjanjem. Ko je dal duška svoji krščanski jezi nad liberalci, je vsakdo pričakoval, da bo kanonik začel vendar oznanjevati Božjo besedo. Kaj še! Zdaj je začel govoriti o duhovništvu kot o obrti. Razlagal je ljudem, kaj da ima duhovnik pravico tirjati za zvonjenje, krste, pogrebe itd. in se razkorajal: Liberalci hočejo nam vse zaslužke vzeti, a povem Vam, niti Žičkarju (!) niti Hribarju se to ne bo posrečilo. Nazadnje je zagrozil, da kdor do novega leta ne bo plačal dolžnih cerkvenih stroškov, bo tožen, češ: mislite, da se bo za vsacega „pritepenca“ zastoj zvonilo, in da bom jaz zastoj svoje škornje obrabljal? Med to „pridigo“ se je 78 letni starček tresel na celem životu, a ne iz „andahti“, ampak iz same strasti. Pomilujmo Vas, da ste tako odkritosrčni. Priznali ste, da Vam je pred vsem za Vaše stanovske koristi. Vaše besenje odpira ljudem oči in mnogo Vaših včerajšnjih poslušalcev je že izjavilo, da Vas ne bodo več poslušali, ker v cerkvi hočejo slišati Božjo besedo, ne pa divjega zabavljanja. Le tako naprej, nam je to popolnoma prav.

— Iz Kozjega se nam piše: V torek torej se bodo zbrali lavantinski duhovniki v Mariboru, da prosijo, kakor „Slovenski gospodar“ poroča, Boga odpuščenja svojih grehov. Morajo že „naladani“ biti. Radovedni smo, pojde li k tej generalni spovedi tudi naš kaplan, o katerem fama govori, da se je s svojo služkinjo, dasi je mežnarjeva hči, skregal in jo hoče nadomestiti s trafikantino Pepco. Pa ima ta kaplan slab — ukus! Toda da je le katoliška podlaga! Zdaj šele razumemo in verjamemo drugo govorico, ki se tu razširja. „Konzum“ hočete imeti v Kozjem? In Pepca naj bi bila Vaša prodajalka, ob enem pa tudi, da se delovanje koncentruje, kaplanova postrežkinja? Utile cum duloi! Urška v „izgubljenem Bogu“, kmalo bodeš imela konkurentinjo. Kaplan in Pepca bode sedaj neomejena gospodarja v kaplaniji. „Liberalni dohtar“ se Vama bo v kratkem umaknil, bralno društvo dobilo bode v kaplanu novega predsednika (oder was?), v pritličji pa bo konzumska štacuna in magacin! Kaj še želite več! Prostora bo zadosti „Für ein glückliches...“ in kako veselje bo, ko bo kaplan Pepci in drugim ženskam predpasnike meril v konzumski prodajalnici. Blaženi časi se nam bližajo. A svetujem Vam, ravnejte se pri tem posvetnem delovanju strogo po naukih dr. Jankoviča, ker ta je mojster v konzumih. Njegov in Žičkarjev konzum v Vitanji napravi bode namreč v kratkem — konkurz. Živio!

— Liberalna dlaka. Župnik Kreft na Ponikvi je pridigoval v nedeljo, da so kranjski liberalci ob Slomškovi slavnosti pustili na Ponikvi liberalno dlako, po kateri se sedaj valjajo ponikovski kmetje. Kaka dlaka je to, nam ni znano, vemo pa, da ima župnik Kreft tako dlako, da mu ne boče vseč, če jo bomo svetu pokazali in povedali, po kateri se on valja. Kadar boste spet govorili o Slomškovi slavnosti, povejte nam raje, kedaj boste položili končni račun o prejemkih in stroških pri tej slavnosti.

— Promocija. Gosp. Ivan Vrtačnik, o. kr. deželne vlade praktikant v Ljubljani, je bil v soboto na graškem vseučilišču promoviran doktorjem prava. Čestitamo!

— Občni zbor dijaškega podpornega društva „Radogoj“, ki je vsled prepiše udeležbe že dvakrat bil nesklepčen, sklicuje se zopet za soboto, dne 24. t. m., ob šestih zvečer v mestno dvorano. Oni društveniki, ki bi se tudi tega občnega zbora udeležiti ne mogli, blagovolé naj od-

boru doposlata svoja pooblastila da jih dá zastopati.

— Govor v spomin Prešernu pri slavnostnem zborovanju dne 2. decembra prevzel je predsednik „Slovenske Matice“ gosp. prof. Fran Levce.

— Jour-fixe slovenskega umetniškega društva bo jutri, v sredo zvečer v običajnih prostorih „Narodnega doma“. Na vsopredju sta petje in glasba. Začetek ob 8. uri. Gostje dobrodošli!

— Slovenska umetniška razstava v Zagrebu se otvori 22. decembra v ondodnem „umetniškem domu“. Ker morajo biti slovenske umetnine do 1. decembra v Zagrebu, opozarjamo tem potom vse slovenske umetnike, ki se žele razstave udeležiti, da pošljejo do 25. t. m. svoja dela v Ljubljano odboru slovenskega umetniškega društva. Hrvatsko umetniško društvo pošlje iz Zagreba v Ljubljano poseben voz za umetnine.

— Gospa Irma Polakova je nastopila v nedeljo večer v zagrebškem gledališču v ulogi Mimose v opereti „Geisha“. Dosegla je najlepši uspeh. Vsi hrvatski listi hvalijo njeno živo, simpatično igro ter ljubeznjivo petje. Žela je premnogo odobravanja ter dobila krasen šopek. Nastopila bo v isti ulogi še dvakrat.

— Redni letošnji shod kolegija kranjskih notarjev vršil se je v nedeljo, dne 18. t. m. v Ljubljani v „Mestnem domu“. Na dnevnem redu bile so poleg letnega poročila, računskega zaključka in proračuna za leto 1901., za katero se je določil prispevek posameznih členov na 30 kron, in poleg obširnega, od dr. Ruperta Bežeka sestavljenega poročila o predlogih in sklepih zadnjega shoda odposlancev vseh notarskih zbornic v Avstriji, ki se je vršil meseca junija na Dunaju, tudi volitve v notarsko zbornico za dobo treh let. Izvoljeni bili so: Predsednikom gosp. Ivan Gogola, o. kr. notar v Ljubljani, kot členu zbornice gg. notarji: dr. Rupert Bežek v Zatičini, Anton Komotar na Vrhniki, Niko Lenček v Škofji Loki, Ivan Plantan v Ljubljani, dr. Albin Poznik v Rudolfovem in Luka Svetec v Litiji, kot namestnika pa gg. Gustav Omahen v Postojini in Emil Orožen v Trebnjem.

— Umrli je gđc. Zinka Grum poštna upraviteljica, hči znanega rodoljuba gosp. Gruma v Pulju in sotrudnica „Slovenke“. Lahka jej zemljica!

— Dunajska cesta spada gotovo med najfrekventnejše ceste v Ljubljani. Čudimo se zatorej, da to cesto, po kateri hodi vsak dan brezštevilno ljudi v razne šole, na državni in južni kolodvor, na pokopališče in razne tvornice, mestni magistrat tako silno zanemarija. Hodišče pred Tavčarjevo in Medjatovo hišo je tako razbito, da se tam ob deževju zbirajo cela jezera vode; pred Pollakovo, Tönniesovo, Vilharjevo in Gorupovo hišo pa sploh nič trotoarja ni; ravno tako na drugi strani od Gariboldijeve do Grajzarjeve hiše ni nobenega tlaka. In dalje od kolodvora do Sv. Krištofa moraš spet do členkov gaziti blato ali pa bresti vodo. Odkar so odprte Sodnijske ulice, hodi vsak dan na stotine otrok v državni in v I. mestni otroški vrtec, na obe o. kr. vadnici in na I. mestno deško šolo čez Dunajsko cesto proti Sodnijskim ulicam. In vsi ti morajo gaziti blato pred Tavčarjevo hišo. Zakaj se ne naredi od Tavčarjeve hiše do Sodnijskih ulic kamenit prehod? Izgovor, da bo cestni erar po vsej Dunajski cesti dal položiti kamenit tlak, je nič; zakaj dotični nasvet so na Dunaju že pred enim letom položili „ad acta“. Ako je dal mestni magistrat tak kamenit prehod napraviti od Tönniesove hiše do Predlinih ulic, kjer ni tolikega prometa, zakaj ga ne da napraviti tudi preko Dunajske ceste proti Sodnijskim ulicam? Tukaj bi bil desetkrat potrebnejši. —K.

— Poštna vest. Kranjski poštarji so morali doslej vse poštne vozove kupovati na Dunaju. Društvo poštarjev je na predlog g. Schreya storilo primerne korake, da naj se poštni normalni vozovi izdelujejo v prihodnje v Ljubljani. Poštno ravnateljstvo je tej želji poštarjev ugodilo in izdelovanje poštinih normalnih vozov poverilo kolarju g. Josipu Mentoniju v Ljubljani.

— Pod konja in pod voz je prišla včeraj popoldne na križpotu Rešjeve ceste in Slomškovih ulic 9letna Cecilija Gogaljeva. Podrl jo je na tla hlapec Franc Ograjšek,

ki je neprevidno naglo vozil. Deklici se neki ni ničesar pripetilo.

— Dve kravi sta bili s travnika ukradeni Francetu Dovču, posestniku na Pokopališki cesti. Policija je poizvedela, da je tat prodal kravi na včerajšnjem sejmu. Tat je neki hlapec, ki je služil v mestu in hoče sedaj pobegniti v Ameriko.

— Kolo je ukradel z voza neznan tat Janezu Kraljiču, posestniku v Črni vasi šte. 38.

— Potnik s slikami je pobegnil iz nekega tukajšnjega hotela, ne da bi bil plačal prenočnino za več noči.

— V stanovanju je udrila s silo M. M., Cesta na Loko št. 2 in je pretepla perico F. B., ker jo je ta zmerjala.

— V Trnovem so danes ponoči štirje fantje razgrajali in kalili nočni mir tako, da so prišli na oddih na rotovž.

— Tatvina. Natakarioci Angeli Kosovi pri Trškani na Zaloški cesti je bilo ukradenih iz omare 30 kron.

— Ljubljansko prostovoljno gasilno društvo. V sredo dne 21. nov. t. l. ob 10 uri dopoldne prodal se bode stari plezalni stolp ljubljanskega prostovoljnega gasilnega društva na vrtu starega strelišča dražbenim potem. Odbor.

— Semenj Na včerajšnji semnj je bilo prignanih 930 konj in volov, 497 krav in 75 telet Skupaj 1502 glavi. Kupčija je bila splošno prav živahna. Vole so kupovali Židje z Morave in z Bavarskega, kateri so jih veliko nakupili in dobro plačali. S kravami se je med domačimi živahno barantalo. Konje so pa Tržanje in drugi Lah kupovali in so jih tudi precej nakupili.

* Rodbinska drama. „Temps“ poroča, da je grof Coralier zasačil svojo soprogo v trenutku, ko je šla k nekemu svojemu ljuhimcu; ustrelil je nanjo, ko je šla po stopnicah, trikrat, ter jo zadel smrtno. Grofico so prenesli v bolnišnico, kjer je kmalu umrla. Grofa so zaprli. Grof in grofica sta se nameravala v kratkem ločiti.

Telefonska in brzojavna poročila.

Splet 20. novembra. V občinskem svetu je na Dunaj poslana deputacija poročala o brezuspešnosti storjenih korakov v zadevi bosanskih železnic. Občinski svet je pozval vse dalmatinske poslance, naj začno zoper vlado najostrejšo opozicijo in naj je prej ne opuste, dokler se ne zagotovi železnica Splet-Bugojno.

Dunaj 20. novembra. Vlada se še vedno ni končno odločila, na kateri dan skliče deželne zbornice, vendar se govori, da se snide češki deželni zbor dne 17. decembra in da bo zboroval do 22. Češki poslanci nameravajo v deželnem zboru sprožiti razpravo o deklaraciji nadvojvode Franca Ferdinanda.

Dunaj 20. novembra. Poročilo o volitvi volilnih mož kažejo, da izgube socialni demokratje troje dosedanjih svojih mandatov.

Praga 20. novembra. Češko časopisje razpravlja jako obširno v včerajšnjem proti Körberju naperjenem govoru deželnega maršala kneza Lobkovic. „Nar. Listy“ pravijo, da je ta govor dokaz, da hoče češko plemstvo v zadevah, ki se tičejo narodne ravnopravnosti, hoditi z ljudskimi poslanci, in da je ta govor pripoznanega voditelja češkega plemstva za Körberjevo ministrstvo pravi „Memento mori“.

Budimpešta 20. novembra. Za danes določeno justificiranje veleposestnika Pappa, ki je dal umoriti svojega brata, da bi ga podedoval, se ni izvršilo. Sodni predsednik je cesarja brzojavno prosil, naj Pappa pomilosti.

Varšava 20. novembra. Policija je aretovala več uglednih Poljakov, mejnimi žurnalista Pjersowskega, ki je bil že jedenkrat v Sibirijo deportiran, in romanopisca Žeromskega.

Pariz 20. novembra. Naskok združenih reakcionarcev na ministrstvo se je ponesrečil. Minister Decrais je dokazal, da so si klerikalci in njih zavezniki vse, kar so trdili o prodajanju odlikovanj, popolnoma izmislili. Zbornica je vladi izrekla s 379 proti 31 glasom zaupnico.

Listnica uredništva.

Gosp. Bern. Andoljšek, nadučitelj v Mirni peči: Potrjujemo, da vi niste pisali dopisov o razganem shodu v Mirni peči in da sploh ne dopisujete v „Slov. Narod“. Če treba tudi imenujemo dopisnika, ker je mož, ki se nima nikogar bati.

Souchong (finejša vrsta čaja) pridelkov čaja iz 1. 1900 so po poročilih importne trdke Messmer prav izborne kakovosti. Ker tega že več let ni bilo, bode poznavatelje zanimalo, da se ta vrsta Messmerjevega čaja dobiva v znanih prodajalnicah a K 160 zavoj. (2130)

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri Igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Meteorologično poročilo.

Vlita nad morjem 806-3 m. Srednji snežni tlak 786-0 mm.

Nov.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
19.	9. zvečer	737.9	7.8	brezveter.	megla	0.8 mm
20.	7. zjutraj	737.1	6.8	sl. vzh.	megla	
	2. popol.	736.4	9.2	sl. svzh.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 8.7°, normala: 28°.

Dunajska borza

dne 20. novembra 1900.

Skupni državni dolg v notah	98.10
Skupni državni dolg v srebru	97.65
Avstrijska zlatna renta	115.35
Avstrijska krona renta 4%	98.25
Ogrska zlatna renta 4%	115.25
Ogrska krona renta 4%	90.35
Avstro-ogrski bančni delnice	1692.-
Kreditne delnice	657.-
London vista	240.67 1/2
Nemški drž. bankovci sa 100 mark	117.72 1/2
20 mark	23.53
20 frankov	19.19
Italijanski bankovci	90.70
U. kr. cekini	11.38

Tilka Zbašnik, dež. tajnika soproga, daje v svojem imenu ter v imenu vseh sorodnikov tužno vest, da je njena blaga, dobra mati, oziroma tašča in stara mati, gospa

Alojzija Piletič

nadgozdarjeva vdova

danes zjutraj ob 1/6. uri, v starosti 65 let, po kratki, mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, mirno v Gospodu zaspala.

Pozemski ostanki drage rajnce preneso se v sredo, dne 21. novembra t. l., ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti v Kamniku na Grabnu na ondoto pokopališče.

Svete maše zadušnice brale se bodo v cerkvi na Zalah pri Kamniku. Drago rajnce priporočamo v blag spomin! (2399)

Kamnik, dne 19. novembra 1900.

Posebna naznanila se ne izdajo.

Zahvala.

Za mnoge dokaze najsrčnejšega sočutja med boleznijo in povodom smrti naše iskreno ljubljene soproge, oziroma matere, gospe

Marijete Žargi

kakor tudi za lepe poklonjene vence in za častilo udeležbo pri zadnjem spremstvu izrekam podpisane v imenu vseh globoko žalujočih svojcev svojo najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, 19. novembra 1900.

Ignacij Žargi
soprog.

(1402)

NAJLEPŠE PRAZNIČNO DARILO!

V NOBENI SLOVENSKI HIŠI SE NE BI SMELE POGREŠATI

POEZIJE

DOKTORJA

FRANCETA

PREŠERNA

UREDIL SKRIPT. L. PINTAR

ILUSTRIRANA IZDAJA, SEŠITA 5 K, V PLATNU VEZANA 6.40 K, V USNJU VEZANA 9 K. NATISNILA IN ZALOŽILA IG. FL. KLEINMAYR & FED. BAMBERG V LJUBLJANI

•• DOBIVAJO SE PO VSEH KNJIGOTRŽNICAH ••

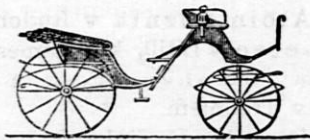
Vsprejmem takoj vestnega in pridnega

trgovskega pomočnika.

(2383-2)

A. Domicelj, Rakek.

Svojo

zalogo

VOZOV

priporoča slav. občinstvu 2382-2

Ivan Demšar

kovač in izdelovalec vozov

Ljubljana, Marije Terezije cesta št. 6.

Dobro obiskana

gostilna

na račun ali v najem

išče se (2393-2)

za po novem letu.

Kje? Pove upravništvo »Slov. Naroda«.

Gos. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1900. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 17 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. V oktobru in aprilu ob nedeljah in praznikih v Linc. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 6. uri 54 m zjutraj, ob 1. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 55 m zvečer. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 15 m zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, St. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 38 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. V oktobru in aprilu ob nedeljah in praznikih iz Lince. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri in 21 m zjutraj, ob 2. uri 32 m popoldne in ob 8. uri 48 m zvečer. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 8 m popoldne, ob 6. uri 10 m zvečer.

Izredna specijaliteta!

Ljutomerčan iz Strmeca

letnik 1886!

(2023-43)

Se dobi v butilkah pri

Edmund Kavčič-u

v Prašernovih ulicah, nasproti glavni pošti.

Národna kavarna.

Jutri v sredo, dne 21. novembra in v nedeljo, dne 25. novembra t. l.

KONCERT

meščanske godbe.

Začetek ob 8. uri zvečer.

Vstop prost.

K obilni udeležbi vabi z velespoštovanjem

(2401)

Fran Krapež.

Spretno, solidno

potovalne uradnike

(akviziterje)

za vse zavarovalne stroke vsprejme proti visoki proviziji, sčasoma tudi s stalno plačo tukajšnji glavni zastop stare, na Kranjskem že dolgo poslujoče tuzemske zavarovalnice.

Lastnoročno pisane ponudbe naj se pošiljajo pod: „akviziter 25“ upravništvu „Slov. Naroda“. (1531-32)

Preselitev prodajalne!

Usojamo si uljudno naznaniti, da smo našo

glavno modno in manufakturno trgovino

v Frišovo palačo

Prešernove (Slonove) ulice št. 1

premestili in vse zaloge naših filijalk ondi zjedini.

Radi tega nam je mogoče gledé prostora prebilo in pri selitvi poškodovano blago **izvanredno po ceni** oddati, ter se bode isto o priliki

velike božične prodaje

katera se prične v sredo, 20. listopada 1900, prodajalo.

Kot posebno ceno in priporočljivo omenjamo:

Flanelaste obleke v kartonih 7 m vse skupaj samo glđ. 1.60

volnene obleke " " 6 " " " " 1.50

suknene obleke za dame " " " " " 2.50

Sukneno blago, angleška in brnska sukna, srajce, ovratniki in kravate se prodajajo po vsaki prikladni ceni.

Izven tega doide v kratkem velika pošiljatev

preprog in platnenega blaga

kar smo prilično po jako ugodni ceni kupili, in nam je mogoče isto ravno tako ugodno prodajati.

Od 20. listopada naprej se bodo tudi vsi drugi predmeti naše trgovine po znatno znižanih cenah prodajali.

(2398-1)

Z odličnim spoštovanjem

Konrad Schumi & Comp.

„pri novi tovarni“.

Iran Rus

c. in kr. nadporočnik

Zofija Rus rojena Valentinčič

poročena.

(2397)

U Ljubljani, dne 15. novembra 1900.

Emil Handare

konc. praktikant pri c. kr. finančnem uradu

Antonija Handare rojena Vouko

poročena.

(2400)

U Ljubljani, dne 19. novembra 1900.

„Ljubljanska kreditna banka“
v Ljubljani
Špitalske ulice št. 2.

Nakup in prodaja
vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih
pisem, srečk, novcev, valut i. t. d. po najkulant-
nejših pogojih. (1877-57)

Posojila na vrednostne papirje proti nizkim
obrestim.
Zavarovanje proti kurzni izgubi.
Promese k vsem zrobanjem.

Sprejemanje denarnih vlog
na vložne knjižice, na tekoči račun in na giro-
konto s 4% obrestovanjem od dne vloge do
dne vzdiga.
Eskompt menjic najkulantneje.
Borzna naročila.